

עפ"ת 41660/12/22 - אדיר חיים שיטריט נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 41660-12-22 שיטריט נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90523338185

בפני	כבוד השופט עמית יורם צלקובניק
מעורר	אדיר חיים שיטריט על ידי ב"כ עו"ד שלמה מועלם
נגד	מדינת ישראל על ידי ב"כ עו"ד הילה כהן- קדוש
משיבה	

פסק דין

בפני ערעור כנגד החלטת בית משפט השלום לתעבורה מחוז המרכז בהמ"ש 3443-10-22 מיום 24.11.22 (כב' השופט טל פרי, ס.נ) לפיה נדחתה בקשת המערער מיום 6.10.22 למתן הארכת מועד להישפט בגין עבירת מהירות מיום 3.3.22, בעת נהיגת רכב בכביש 4 (בשעה שלאחר חצות) - במהירות של 129 קמ"ש העולה על המהירות המרבית המותרת של 90 קמ"ש. המועד האחרון לתשלום הדוח חל ביום 5.8.22.

המערער טען בבקשתו כי לא נהג ברכב בעת ביצוע העבירה אלא אדם אחר - מוטי יוסף שמו, שהמערער השאיל לו את ריכו. לבקשה צורף תצהירו של מר מוטי יוסף מיום 21.9.22 לפיו הוא שנהג ברכב ב"זמנים המצוינים בדוח", והוא מבקש להסב את הדוח על שמו.

בתגובת המשיבה בבית משפט קמא מיום 20.11.22 צוין כי הבקשה לא הוגשה במועדה חרף כך שהדוח נמסר בביתו של המערער, כעולה מאישור מסירה שצורף.

בהחלטת בית המשפט נקבע כי המערער לא הגיש את הבקשה במועדה והוצג אישור מסירה. בנוסף צוין, כי הטענה לפיה אחר נהג ברכב אין בה כדי להוות "נימוק מיוחד" על פי סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי תשמ"ב - 1982, ולא הוצגה "ראיה ממשית המלווה במסמכים שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה".

בהודעת הערעור נטען כי המערער ידע אודות קיומו של הדוח רק בעקבות דרישה לתשלום חוב מהמרכז לגביית קנסות, ובאישור המסירה חסרים פרטים מהותיים. באישור צוין כי הדואר נמסר "בהעדר הנמעת", לידי מי שגר עמו בבית ונראה שמלאו לו 14 שנים ומעלה ולא מופיע שם הדואר, שם המקבל ותאריך המסירה. המערער כופר, כאמור, בכך שנהג ברכב והנהיגה בוצעה בידי אדם אחר. המערער הציג תצהיר מטעמו של מוטי יוסף ולא ברור אלו מסמכים נוספים היה יכול להציג.

בדיון בפני טען המערער כי הרכב הועבר לידי מוטי יוסף על ידי אחיו של המערער, ולא על ידי המערער עצמו.

ב"כ המשיבה ציינה בדיון כי על פי דוח מעקב משלוחים נמסרה הודעת הקנס ביום 21.3.22, וכי לא עלתה טענה כי הדואר לא הומצא לביתו של המערער, ועל אישור המסירה מופיעה חתימת המקבל - אסף.

לא ראיתי מקום לקבלת הערעור.

נוכח משלוח הדואר הרשום והצגת אישור המסירה המעיד על מסירת הדואר בביתו של המערער, עולה חזקת מסירה שלא עלה בידי המערער להפריכה. הטענה כי באישור המסירה חסרים פרטים מסוימים, לא היה בה כדי למנוע מהמערער לערוך בירור בדואר, והמערער לא הבהיר כיצד אי מילוי מלא של הפרטים באישור המסירה מנע את קבלת הדואר על ידו, שעה שהוכח, לכאורה, כי הודעת הקנס נמסרה לבן משפחה. בנסיבות אלה, לא עלה בידי המערער להסביר מדוע לא הוגשה הבקשה להסבת הדוח למשטרת ישראל במועדה, ואין להתיר חריגה מסד הזמנים בלא שקיים טעם מיוחד לכך, והבקשה לבית משפט קמא הוגשה בשיהוי של חודשיים ימים.

המערער הציג אומנם תצהיר של אדם אחר בדבר השימוש ברכב, אולם נמסרה טענה סותרת בדבר זהות מי שהעביר את הרכב לאותו אדם; כך או כך, מדובר בתצהיר לקוני וכללי, ללא התייחסות קונקרטית לנסיבות הנסיעה ולביצוע העבירה המיוחסת, וכפי שכבר נפסק, אין די בכך כדי להוות בסיס לטענה בדבר חשש לקיומו של עיוות דין (ראו בעניין זה - רעפ 8626/14 **מוחמד סמארה נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 (10.2.2015)).

הערעור נדחה.

המזכירות תעביר פסק הדין לידי הצדדים.

ניתן היום, י"ד שבט תשפ"ג, 05 פברואר 2023, בהעדר
הצדדים.